

Medlem og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) er, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ser hovedsagelig paa Toldspørgsmaal fra et teoretisk Standpunkt og holder fast ved den paa en stor socialistisk Kongres vedtagne Beslutning om, at man skal arbejde hen imod Frihandel saa meget som muligt, medens det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds repræsenterer de almindelige jævne Arbejders Interesser. Man kan naturligvis se teoretisk paa Sagen, og jeg vil da sige, at om man kunde fremtvinge Frihandel over det hele, vilde det, selv om det maaske under de nuværende Forhold vilde være mindst tjenligt for det lille Land Danmark, alligevel være forstaaeligt og til Dels berettiget. Men naar Landene rundt omkring gøre Toldmurene større og større, maa man paa dette Omraade lade Teorierne fare. Det praktiske Syn derimod gaar ud paa at tage Hensyn til Landets økonomiske Stilling paa alle Omraader og søge at lette Eksistensbetingelserne for hver enkelt Næringsvej. Ved en Lov som denne, der har saa stor Betydning for Landets erhvervs-mæssige Udvikling, maa man se praktisk paa Tingene, og enten den saa kan gennemføres et halvt Aar før eller senere — skønt jeg ønsker den gennemført saa snart som muligt — turde være en Biting.

Den ærede Ordfører for Flertallet (N. Neergaard) har ganske vist udtalt, at efter hans Mening er der taget tilbørligt Hensyn til Industriens Krav. Paa dette Omraade har hver sit individuelle Syn, men jeg tror ikke, den ærede Ordfører er i Stand til paa rette Maade at bedømme de Krav, som med Rette kunne stilles fra de forskellige Industriegrene.

Hvad de enkelte Positioner angaar, skal jeg kun berøre ganske faa. Der er først Kultolden, som er bleven bibeholdt med $\frac{1}{3}$ af den nuværende Told. Skønt jeg til at begynde med villigt skal erkende, at de 4 Øre paa en Td. Kul ikke paa nogen Maade kan komme til at spille nogen betydelig Rolle for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, saa har jeg det imod det, at man fra forskellig Side har villet begrunde Bibeholdelsen af denne Trediedel med, at det fra Industriens Side er blevet sagt, at Besparelsen ved Kultoldens Afskaffelse ikke spillede nogen næneværdig Rolle for Industrien. At det er sagt fra Industriens Side, er sandt; man har derigennem paavist, hvor ubetydelig en Rolle Kultolden kan spille for hvert enkelt Pund af en eller anden Vare. Men man har

ikke samtidig udtalt Ønsket om, at Kultolden skulde optages igen. Naar jeg ønsker, at den skal falde væk, er det kun af Hensyn til at hjælpe den Del af Befolkningen, for hvilken man mener, at Kullene maa regnes som Livsforbrødenhed. Men jeg skal erkende, at de 4 Øre kunne lige saa lidt her som ved mange andre Positioner blive bestemmende for Velværet i en fattig Familie.

Det vilde jo være heldigt, om man kunde faa Tid til at røre ved forskellige af de Henvendelser, der ere fremkomne, men jeg tænker mig, at naar dette Forslag kommer til 3die Behandling eller derefter gaar op til Landstinget, vilde de forskellige Andragender blive behandlede paa en mere grundig Maade end den, jeg tænker mig, de ere blevene behandlede paa i det ærede Udvalg her.

Jeg skal berøre et enkelt Andragende, som jeg tror, jeg har Forstand paa, og som jeg ved er skrevet i den Grad klart og tydeligt, at enhver, der blot vil læse det igennem, vil kunne faa Forstaaelsen af, hvilken Fejl der er begaaet ved delvis at gaa over fra Vægt- til Værditold paa Tobak. Det er jo ganske mærkværdigt, at alle, der have Kendskab til Tobaksindustrien, enten det er Fabrikanter, Forhandlere eller Importører, ere fuldt enige om det uheldige i denne Sags Ordning. Paa det sidste er der kommet Henvendelse i samme Retning fra Arbejderne i dette Fag, hvis Antal jeg godt kunde forøge med 2,000 til 2,500, idet Andragendet kun omfatter dem, der staa indenfor Tobaksarbejderforbundet, derimod ikke dem, der ere beskæftigede i Spindrier og lignende. Jeg vil derfor mene, at enhver, selv om han er aldrig saa stærkt indtagen i Værditold, maa kunne forstaa, at der maa være noget Galsskab i det, siden alle de forskelligt interesserede staa enige om dette Punkt.

Nu siger man, at det vil gavne den billige Tobak saa urimeligt meget, om man indfører den her foreslaaede Ordning. Dertil vil jeg sige, at hvis man regner den billigere Tobak for at repræsentere en Værdi i dette Øjeblik af højest 30 Øre pr. Pund, saa vil der derudaf fremkomme et Beløb af 24 Øre i Told, et Beløb, som er 6 Øre ringere end den Told, der oprindeligt var foreslaaet. 6 Øre vil det komme til at gavne hvert enkelt Pund Røgtobak. Men Forholdet stiller sig ganske anderledes ved Skraatobak, som man jo i Regelen anser for særlig at være den fattige Mands Forbrug af Tobak. Der vil Tolden, i Stedet for at gaa 6 Øre ned, gaa 6—7 Øre op,